

... 7 Kostel sv. Šimona a Judy v Dolíně

Původně gotický kostel byl rozšířen v roce 1739 a v roce 1863 získal pseudogotickou věž. V roce 1908 byl znovu upravován. Při této úpravě získal unikátní secesní výzdobu. Pěkný kostel sv. Šimona a Judy v Dolíně má velmi zajímavou mozaiku. Její autor, Viktor Foerster, zasadil mozaiku nad hlavní vstup do kostela. Viktor Foerster, bratr významného hudebního skladatele J. B. Foerster. Je zde znázorněn Spasitel Ježíš Kristus, který sedí na trůnu, v ruce má pastýřskou hůl a na klíně ovečku. Z výtvarného hlediska zaujme ornament trůnu, detailní provedení obličeje Spasitele a celková monumentalita výjevu, která uvádí návštěvníka chrámu do posvátného prostoru kostela, který je řešen ve stejném duchu, přičemž mozaiku zde vystřídala malba a umění barevné vitráže. Při vlastním provedení malby a bližší prohlídce zjistíme, že se nejedná o „malovanou plochu“, ale že do čerstvé omítky byl „vyškrobán“ vzor a ten byl poté kolorován. Stěny chrámu při dopadu slunečních paprsků jsou pak opticky aktivní, a když si uvědomíme, že světlo, které proudilo do chrámu barevnými okny, navíc měnilo během dne svou intenzitu, pak teprve skutečně oceníme mistrovské dílo, se kterým se zde můžeme setkat. Za tehdejší realizaci stál zlonický farář František Kraus, jenž byl znám jako znalec památek a objednavatel nových výtvarných děl. Kostel bývá nepravidelně otevřen při různých kulturních příležitostech nebo při hře na varhany a pokud se o této příležitosti dovíte, tak neváhejte.

SYNAGOGA /0,15 km

DĚKANSKÝ CHRÁM
SV. GOTHARDA /0,3 km

KAPLE BOŽÍHO HROBU
U SLANÉHO /1,7 km

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
S KLÁŠTEREM ŘÁDU
BOSÝCH KARMELITÁNŮ /0,3 km

KOSTEL SV. VÁCLAVA
V OVČÁRECH /1,7 km

KOSTEL SV. JAKUBA VĚTŠÍHO
V LIDICÍCH U OTRUB /2,5 km

KOSTEL SV. ŠIMONA
A JUDY V DOLÍNĚ /3,2 km

TIP
na vycházku

OSMÝ
CÍRKEVNÍ PAMÁTKY

Vydalo Infocentrum Slaný, 2012
Infocentrum Pod Velvarskou branou,
Velvarská 136/1, 274 01 Slaný
tel. +420 312 523 448 • www.infoslaný.cz

Z EDICE
**MĚSTSKÁ
TURISTIKA**

1 DĚKANSKÝ CHRÁM SV. GOTHARDA

Podle pověsti stál v místech nynějšího slánského kostela chrám zasvěcený sv. Gothardu jiný z roku 1137. Vystavět ho dal šlechtic Mladota. Ve zprávě z roku 1137 se kostel nazývá bazilikou. Z té doby se také dochovaly fragmenty zdí na jeho severní straně, včetně střílnového okénka vedle věže.

Kostel i proboštství kláštera nebyly od počátku součástí hradebního města a stály před hrází. Teprve když se město rozšířilo a bylo znovu

a pevněji ohrazeno, byl kostel pojat dovnitř hradeb, vlastně se stal jejich součástí. Ve druhé polovině 13. století byl kostel přestavěn do raně gotického trojlodního chrámu s předstunutým kněžištěm ...

2 KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE S KLÁŠTEREM ŘÁDU BOSÝCH KARMELITÁNŮ

Původně františkánský, nyní karmelitánský klášter v Slaném patřil při svém založení roku 1655 mezi první známky obnovy kraje zpustošeného třicetiletou válkou. Kostel sám vznikl již v letech 1581–1602 jako hřbitovní chrám sloužící městu, jež se tehdy hlásilo k utrakvistu a protestantství.

Z prvotní goticko-renesanční chrámové stavby nás i dnes zaujme vstupní průčelí, tvořené trojicí věží a gotická žebrová klenba presbytáře. Z této doby pochází zasvěcení kostela Nejsvětější Trojici ...

3 KAPLE BOŽÍHO HROBU U SLANÉHO

Na holém pahorku nad obcí Kvíček v těsné blízkosti Slaného stojí od druhé poloviny

17. století malá kaplička postavená podle podoby kaple Božího hrobu v Jeruzalémě. Na Kvíčku se začalo s pracemi pravděpodobně již v roce 1664, kdy Bernard Ignác z Martinic, nejvyšší purkrabí Království českého, obdržel od pražského arcibiskupství povolení ke stavbě. Příštího roku v létě již stavba, kterou bylo možno spatřit ze smečenského zámku – sídla hraběte Martinice, musela být hotova,

neboť do Slaného 3. srpna 1665 přijel pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch hrabě z Harrachu, který ji o pár dní později 10. srpna na den sv. Vavřince vysvětil. Později arcibiskup správu nad ní předal slánským františkánům. Kvardián Bernardinus Latke nechal v její blízkosti zbudovat poustevnu. Eremity zastupovali terciáři – příslušníci laického řádu, kteří se o kapli a okolí pravidelně starali, připravovali na svátky a ujímali se přichozích poutníků. Svému účelu sloužila stavba i po josefínských reformách. Správu drželi i nadále slánští františkáni, jejichž klášter, i přes reálnou hrozbu, nebyl v osmdesátých letech 18. století zrušen.

Vedle dalších 25 staveb budovaných podle vzoru jeruzalémského, jež můžeme dnes s určitostí doložit na území Čech a Moravy, řadíme slánskou kapli mezi vůbec nejdůležitější ve střední Evropě ...

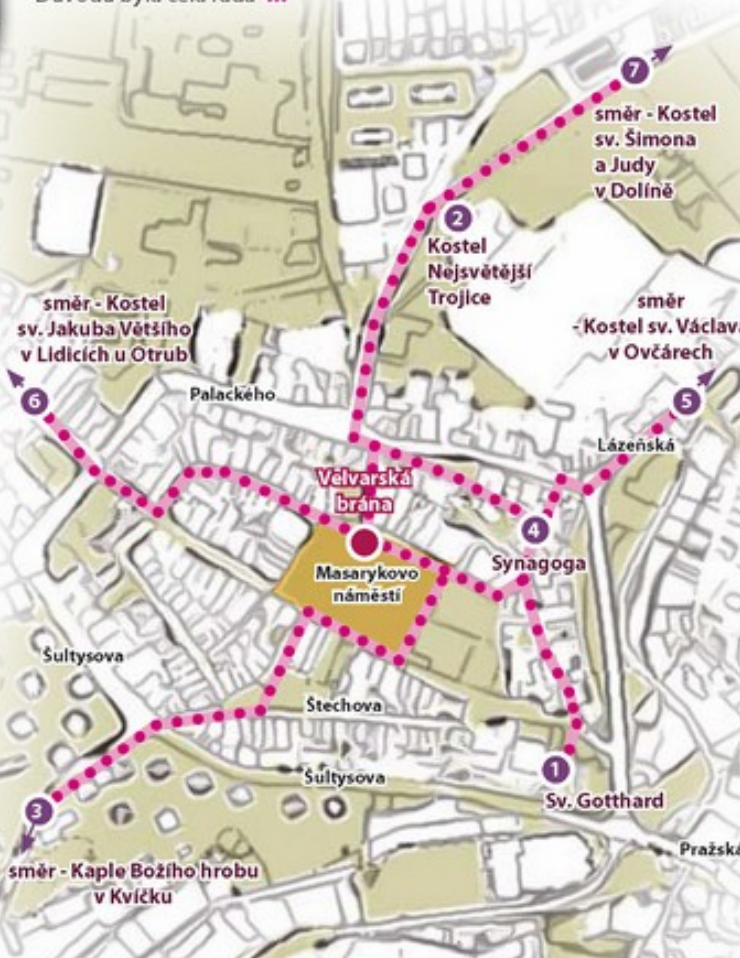
4 SYNAGOGA

je židovská modlitebna. Samotné slovo ale pochází z řečtiny a znamená shromaždiště. Židovské modlitebny se budovaly nejdříve v pravosti Židů v Izraeli a potom později se budovaly všude tam, kde Židé žili. Každá z nich byla budována jako jistá miniatura jeruzalémského chrámu a měli ji navštěvovat ti věřící, kteří se nemohli třikrát do roka zúčastnit bohoslužby v jeruzalémském chrámu. A tak ve všech synagogách stála, a pokud jsou ještě

dnes funkční, tak stojí posvátná archa s opisem Pentateuchu (pět knih Mojžišových) a z těch se předčítalo z vyvýšeného místa pro předčítače. A i ve Slaném visela lampa s věčným světlem a muži seděli zvlášť odloučení od svých žen a na rozdíl od křesťanských chrámů vstupovali s pokrývkou hlavy. Zde se především o sobotách a o svátcích scházivali a modlili se, vykládali bibli a utvrzovali se ve své víře.

Doklady o přítomnosti židovského etnika ve Slaném můžeme nalézt už ve středověku. Jejich pobyt byl ovšem všemožně omezován.

Důvodů byla celá řada ...

5 KOSTEL SV. VÁCLAVA V OVČÁRECH

a vinařství na Slánsku spojuje mnoho.

Nad Ovčáry se nacházejí vinice, v kostele byl nalezen fragment renesančního náhrobku slánského vinaře Hanka Branovského. A možná právě kvůli vinařství byl kostelík zasvěcen sv. Václavovi, který se stal, mimo jiné, patronem vinařů. Vinařství má na Slánsku dlouholetou tradici a to už od počátku 14. století. Až zástava Slaného Jaroslava Bořítovi z Martinic na počátku 17. století však zasadila vinařům tvrdou ránu, když

bylo roku 1630 dočasně zakázáno šenkování vína a později byl městu veškeré výnosy z této činnosti zabaveny. Z toho se už vinaři nevzpamatovali, vinařství skomíralo a v 18. století docela zaniklo. Obnoveno bylo až kolem roku 2001. Kostel sv. Václava má polygonální kněžiště, od jehož osy je odkloněna vlastní loď.

To mohlo být z důvodů čistě technických nebo má připomínat skloněnou hlavu ukřižovaného Krista ...

6 KOSTEL SV. JAKUBA VĚTŠÍHO LIDICE U OTRUB

Zdejší kostel, zasvěcený nejprve sv. Václavu, později sv. Ondřeji a nakonec sv. Jakubu Většímu, se uchoval i přes to, že byl několikrát spálen, pobořen a znovu obnoven. Když pak před ním staneme, oceníme, jak se tato drobná stavba do okolí architektonicky rozvíjí schodištěm, a sepětí s minulými generacemi nám připomene okolní nevelký hřbitov

se vzrostlými stromy, který jako prstenec vymezuje historickou plochu památky. Kostel sv. Jakuba Většího v Lidicích je připomínán již v roce 1352. Následně byl upraven roku 1780 a poté roku 1880 (podle návrhu Achilla Wolfa), kdy byla v novogotickém stylu vztyčena nová sanktusník (štíhlá věžička), obdélná okna nahrazena hrotitými, přistavěna sakristie a v interiéru nová novogotická kazatelna. Areál lidického kostela se původně podobal ostatním církevním stavbám na Slánsku. Poblíž dvora a chalup stál chrám, okolo hřbitov a v jeho rohu dřevěná zvonice, ze které zvony svolávaly osadníky ...

7 KOSTEL SV. ŠIMONA A JUDY V DOLÍNĚ

Dolín byl založen kolem roku 1305 slánskými Benedikty. První písemná zpráva se datuje v roce 1325. Ve stejném roce je uváděn i kostel sv. Šimona a Judy. Tato památka má zajímavou historii, která sahá hluboko do středověku. O existenci kostela jsme spraveni již od roku 1338, kdy patřil klášteru Augustiniánů, kanovníků v Roudnici, kterému ho postoupil významný český biskup Jan IV. Z Dráždic. Farnost však za husitských válek zanikla a nebyla nikdy obnovena ...

... 1 Děkanský chrám sv. Gotharda

Pozůstatky raně gotického zdiva se dochovaly ve spodních partiích obvodových zdí, včetně většiny okenních otvorů a piliřů v hlavní oltářní lodi. Kostel byl několikrát přestavován. K rozsáhlému obnovení kostela došlo v letech 1874 a 1890 architektem Rudolfem Štechem.

Půdorys chrámu se skládá z presbytáře, k němuž z jižní strany přiléhá sakristie, z basilikální trojlodi a věže v levém rohu průčelí. Klenbu kněžiště tvoří dvě paprskovitá, hvězdovitá pole, rozdělena žebrovými pruty na kosodélníky a trojúhelníky. Bohatší východní hvězdice klenutí je uzavřena kulatým svorníkem, z něhož vystupuje „plastická tvář Kristova“. Z hlavy vystupují čtyři krátké paprsky v různých směrech. Druhá hvězda je bez svorníku.

Hlavní loď je oddělena od pobočných lodí třemi páry piliřů, z nichž první pár na západě nese kruchtu a je obezděn barokními přídky. Hlavní loď je na první pohled zajímavá tím, že se na západ značně rozšiřuje a tím postranní lodě nejsou stejně široké. Její klenba je křížová. Ve středu stěny se nachází vchod dříve nazývaný „dvěře pláče“, neboť jím se vycházelo na malý hřbitůvek u chrámu. Klenba obou pobočných lodí je rovněž křížová. Barokní krucht na západní straně hlavní lodi je zdobena spojenými znaky Clamů Martiniců. Barokní varhany, pocházející z pražské rodiny Jiřího Reise, byly koncem minulého století restaurovány fy Doubek z Jihlavy. Ve středu chrámu se nalézá hlavní vchod, který vyniká dvoukřídlými dubovými dveřmi. Dveře patří k nejkrásnějším druhům takových památek; jsou zdobené řezbou v plné kráse a bohatství okenních kružeb pozdní gotiky. Nízká kobka předdveří má zaklenutý vchod jako hlavní. Hlavní oltář je postaven na rozměrném

kamenném obětním stole. Střed barokního oltáře tvoří obraz sv. Gotharda, klečícího na oblacích, kterého vznášejí andělé k nebesům. Pod oblaky je zobrazena scéna, jak světec uzdravuje slepce. Sochy svatých Václava, Petra, Pavla a Jana Nepomuckého nad vchody za oltář doplňují barokní celek. Uspořádání oltářů pochází z roku 1782. Ne severním piliři u presbytáře je oltář sv. Anny. Protěšek mu tvoří oltář sv. Jana Nepomuckého. Na prostředních piliřích jsou k severu oltář sv. Václava a k jihu oltář sv. Barbory. Třetí pár představuje nalevo oltář sv. Maří Magdalény – napravo oltář sv. Floriána. Oltář je součástí křížové cesty a tvoří 12 zastavení této cesty. Naproti v jižní lodi před oknem stojí barokní oltář Panny Marie. V jeho středu stojí skoro v životní velikosti polychromovaná socha Panny Marie s dítětkem v ruce. Na freskách na klenbě v presbytáři mezižebří, objevené při opravě chrámu v roce 1890, byly nalezeny atributy dvou sv. evangelistů: orlice a anděla, žehnající poprsí Krista s kalichem a dva andělé. Dále sedící postavy čtyř sv. evangelistů a dva znaky, jeden s nápisem Jan Kozojed a druhý Václav z Kounic. Nad severním vchodem visí obraz Narození Páně, malovaný na dřevě, který byl zrestaurován v roce 2002. Dubové lavice jsou řezány v čelech točeným akátovým listem. Dvě barokní zpovědnice v jižní lodi jsou vykládány dřevem a první nahore zdobena klečícími sochami sv. Davida a Petra a druhá Marnotratným synem a Spasitelem. Zajímavě tvořená i zdobená je cínová renesanční křtitelnice z roku 1511 stojící na třech nohách zakončených šestiprstým drápem, vycházejícím z torza bradáčů, držících si na prsou vous.

Kolem chrámu se rozprostírá ze tří stran úzký a malý hřbitov, kde se koncem 16. stol. přestalo pochovávat. Zachovaly se z něho tři náhrobky. Na severní straně z venkovní strany presbytáře je zazděna náhrobní deska vladýků ze Šimberka.

(Zpracováno z podkladů F. Velce „Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Slánském“ 1904 a Vlastivědného muzea ve Slaném).

www.volny.cz/farnostslany

... 2 Kostel Nejsvětější Trojice s klášteřem řádu Bosých karmelitánů

K rozbroji a válkou poničenému chrámu uvedl smečenský hrabě Bernard Ignác z Martinic bratry svatého Františka. Obnova kostela a výstavby kláštera proběhla zhruba v letech 1655–1670. Požár roku 1665 si vynutil přestavbu, kterou pravděpodobně vedl italský architekt Giovanni Domenico

Orsi. Tehdy kostel dostal dnešní prosvětlenou barokní podobu, božní polokruhové kaple a kopulovitou klenbu.

Loretánská kaple se sochou černé Matky boží představuje střed a srdce chrámu. Připomíná domek, ve kterém v Nazaretě žila Svatá rodina – Panna Maria, Josef a malý Ježíš. Kapli do středu dal vestavět hrabě Martinic po návratu z pouti do italského Loreta 1657. Její stěny zdobí cyklu výjevů ze života Panny Marie.

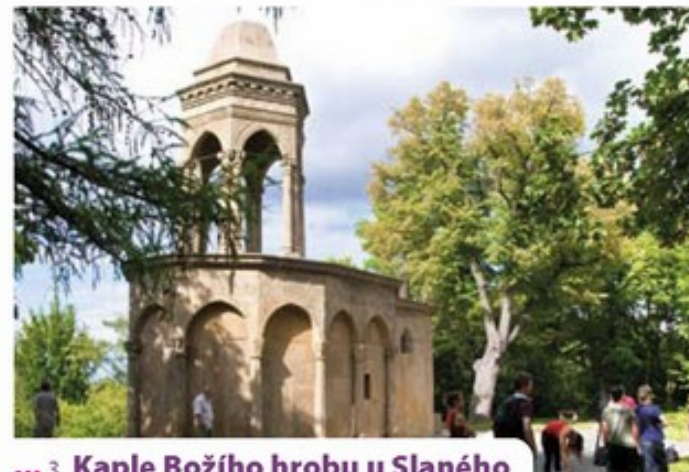
Výtvarnou dominantou kněžiště je rozměrný rokokový oltář Nejsvětější Trojice z roku 1756. Obraz je pozdější od Emanuela Dítěte (1896).

V zadní části kostela stojí dva raně barokové oltáře sv. Františka Serafinského a sv. Antonína Paduánského. Oba oltářní obrazy namalovala kolem roku 1690 malířka baroka Jan Jiří Heinsch.

V prostoru severního ramene chrámu se nalézá oltář sv. Kříže, monumntální oltářní architektura ve tvaru ciboria je z roku 1769. Pod baldachýnem je vztyčen kříž s Kristem, za kterým byla při restauraci oltáře odryta původní malba. Na jižní straně chrámu se nachází pozdní renesanční oltář s obrazem Ukřižování. Oltář byl původně v martinické kapli katedrály sv. Víta v Praze a do Slaného byl převezen v roce 1873. Autorem obrazu je Jan Jiří Hering.

Konvent kláštera je obýván řádem Bosých karmelitánů, kteří ve Slaném působí od roku 1996 a postupně prochází celkovou rekonstrukcí včetně přilehlé zahrady.

(Text P. David Peroutka) www.klaster-slany.cz

... 3 Kaple Božího hrobu u Slaného

Neznáme původní plány ani ilustrace – grafiky, které by nám přiblížily odkud se do Slaného dostala velmi zdařilá a přesná kopie stavby. Svoji roli zde jistě sehrál hrabě Bernard Ignác z Martinic, známý svou zálibou v historizující architektuře, jak dokládá například i blížká loretánská kaple ve františkánském klášteře. Slánská stavba vyniká nad většinu ostatních svým již zmíněným výtvarným pojetím. Jádrem stavby bylo obloženo písčivými deskami, které tvarují „přiložené“ hranolky a sloupky slepé arkády. Tu doprovází reliéfy, v současnosti některé nečitelné, jež snad ve svém celku odkazovaly na význam Panny Marie a Krista. Dnes již téměř zapomenutou ikonografii rozšiřují dva vystouplé sokly zastupující lavice, na kterých odpočívali strážci hrobu, později využívané poutníky ke stejnému účelu. Zubořezové pásy prostupující průčelím odkazovaly na závory, kterými byl skalní hrob zajištěn. Před mučednickými stou

penci chránily vchod i pečetě uprostřed prefekta Piláta, po stranách ve-
lekněží Anáše a Kaifáše – zde připomenuty třemi zubozovými rámy
nad hlavním portálem. Nad průčelní hlavní římsou jsou zasazeny dva
hranoly zakončené koulemi představující nádoby s vonnými mastmi,
kterými Marie chtěly potit tělo Kristovo. Vnější výzdoba podněcovala
návštěvníka ke vstupu do potměsně předsině – Andělské kaple, kde se
podle evangelií měl Mariím zjevit anděl sedící na kameni odvaleném
z hrobu a zvěstovat jim Kristovo zmrtvýchvstání. Oltář kaple byl umístěn
vzadu v hrobové komoře. Věřící vstupovali nízkým portálkem podobně
jako světící arcibiskup po kolenou a takto v modlitbě i setrvali. Temný
prostor osvětlovaly olejové lampy a svíce. Modlitba ke Kristu se odehrá-
vala bezprostředně „v jeho blízkosti“, neboť do hrobové komory pod ol-
tář byla umístěna socha ležícího Krista. Dojem kaple dotvářely i nástěnné
malby, které snad ve své nejstarší podobě nesly vybrané výjevy z Paši-
jového cyklu. Snad právě i pro svou bohatou uměleckou výzdobu se sláns-
ká kaple stala vzorem jiných kaplí stavěných v 17. a 18. století.

Její téměř přesnou kopii najdeme v Drahorazi u Kopidlna (1695–1698)
a v nepatrných obměnách na poutním místě sv. Anny na Vršicku u Hor-
šovského Týna (1696–1697). Ke kapli na Kvičku jistě odkazovali stavební-
ci votické (1686–1688) a snad i pičínské kaple (do 1731).

Skupinu uzavírala kaple Božího hrobu na pražském Petříně (1736–1737),
jež se dle archivních pramenů vrátila přímo k formám kaple ve Slaném.
Většinu kopií kaple Božího hrobu spojuje jeden v pramenech pravidel-
ně se opakující přívlastek, že totiž daná stavba byla postavena přesně
podle podoby kaple Božího hrobu v Jeruzalémě. Dovolím si tvrdit, že ta
na Kvičku u Slaného význam věty naplnila jako první v českých zemích
pravděpodobně beze zbytku.

(Zpracováno z publikace Kaple Božího hrobu ve Slaném, autor T. Řepa)

... 4 Synagoga

Židé měli jinou víru a pro řadu obyvatel představovali i nebezpeč-
nou konkurenci. To vše vedlo k tomu, že jim byl pobyt často zakazo-
ván. Setkáváme se i se zprávami, že zde nesměli přenocovat a při vstu-
pu do města museli platit clo (na zbořeně Pražské bráně bylo dokonce
vytesáno znamení, které upozorňovalo na nutnost placení). A tak roz-

voj židovské obce je spojen až s 19. stoletím a s rozvojem občanské spo-
lečnosti. V roce 1861 si zde založili náboženský spolek, který se stal zastře-
šující institucí slánských Židů. Jejich počet se zde postupně rozrůstal (1877
– 370 lidí) a tak si mohli již v roce 1865 postavit synagogu, protože předtím
se scházeli v jednom z hostinců, který jim sloužil jako první modlitebna.

Synagogu si postavili v dnešní Fričově ulici čp. 149. Skládá se ze dvou
částí: modlitebny a dvoupatrové obytné části, která sloužila jako byt ra-
bína. Větší část sloužila jako modlitebna. Je to část, kterou dodnes zdo-
bí mohutné průčelí s Mojžíšovými deskami, které symbolizují desatero
božích přikázání a které jsou pro Židy stejně jako pro křesťany hlavním
zákonem. Vedle této budovy tu byla ještě židovská škola. Škola se nachá-
zela v domě čp. 150 a vyučovalo se v ní v letech 1867–96. Poté zanikla a dům
byl prodán. Děti se ovšem vyučovaly i nadále a to v objektu někdejší syna-
gogy. Takto žila obec svým životem až do druhé světové války, kdy naci-
sté většinu obyvatel židovského původu odvěkli a ti zahynuli postupně
v koncentračních táborech. Pro představu uvádíme, že v roce 1939 bylo
ve Slaném ještě 170 Židů, kteří se hlásili k obci. Díky holocaustu se vytra-
tila řada jmen ze Slaného, lidí, kteří se už nikdy nevrátili. Slaný tím utrpělo
ztrátu. Pro nacisty to byla jen pouhá jména podlidi, které bylo třeba zlikvi-
dovat. Po válce pochopitelně už nedošlo k obnovení židovské obce, a tak
budova sloužila různým účelům.

(Zpracováno z podkladu Slánská radnice, autor PhDr. M. Pehr)

... 5 Kostel sv. Václava v Ovčárech

Kostel byl založen v předhusitské době ostrovskými benediktýny.
Sloužil i s přilehlým hřbitovem patrně farníkům z více chalup, které tvořily
zaniklou ves Ovčáry, jejíž přesnou polohu dnes neznáme. První písem-
ná zmínka se datuje roku 1465 na záznamu z obchodu mezi pražskou
kapitolou a jakýmsi Jarošem. Pozdějším majitelem ovčárského dvora
byl Odolan Pětipeský z Chýš a Egenbergu, ale tomu byl po Bitvě na Bílé
hoře zkonfiskován a předán Bernardu Ignáci z Martinic. Ten dal válkou
zpustlý kostel roku 1674 opravit. Byla rozšířena loď, přibyla prkenná klen-

ba kněžiště, umístily se sem tři oltáře – hlavní oltář v kněžišti a při če-
lní stěně pak dva boční. Kostel je zmiňován v inventáři nejstarší sláns-
ké farní kroniky z roku 1488, ale pouze jako kaple sv. Václava s krcho-
vem. Byl tam hlavní oltář v chatrném stavu, nad bočním oltářem
Přátelství Ježíše Krista visel dnes ztracený obraz Panny Marie a sv. Jo-
sefa s Ježíškem, nám dochovaný obraz se svatou Kateřinou, sv. Rosali
a sv. Jakubem pak visel nad druhým oltářem. Dále zde byl dřevěný
kůr, devět lavic, ve vížce nad hřebenem střechy dva zvonky. Roku
1871 byl kostelík rekonstruován – byla opravena střecha i oltář, zho-
tovená nová kazatelna – díky tehdejšímu slánskému děkanovi Josefu
Kandlerovi. Ten také vypravil na svátek sv. Václava ve slánském chrá-
mu procesi, které mělo velký ohlas u věřících. Později se pro nedo-
statek peněz obrátil Kandler dokonce na arcibiskupa a roku 1880
byly zahájeny další stavební práce. Na sv. Václava téhož roku zde byl
kostel slánským děkanem požehnan. Byl osloven stavitel Achill Volf,
jehož úkolem bylo udělat kostelíku novou podobu. Byla tehdy vzty-
čena kamenná vížka se zvonkem, zasazena dvě novogotická okna,
vyměněna i ostatní okna, udělán nový štít, vznikl další vchod a jiné.
Do kroniky bylo poznamenáno, že ovčárský kostel vyniká nad jiné
kostely okolních vsí. Ale další léta mu nepřálo štěstí a i přes opravy
v letech 1891 a 1948 chátral. Až v roce 1989 proběhly některé dílčí zá-
chranné práce. Dopravní nehoda, kdy do kostelíku nabouralo náklad-
ní auto a zbořilo obvodovou zeď, dala impuls k tomu, že v letech 2003
– 2004 se město Slaný zasadilo o celkovou opravu.

*(Zpracováno z publikace Kostel sv. Václava v Ovčárech,
autoři I. Hušáková a PhDr. V. Přibyl)*

... 6 Kostel sv. Jakuba Většího Lidice u Otrub

Zvonice se však roku 1843 zřítla. Zvony pak zanikly za válečných
rekvizic. Jedinou výzdobou kostela byl obraz Sv. Jakuba na oltáři.
Obraz byl před několika lety ukraden a shodou šťastných náhod opět
nalezen, předán do Vlastivědného muzea ve Slaném a v kostele byla
instalována věrná kopie. V současné době láká zejména příznivce
dobré hudby, kteří se zde scházejí při několika koncertech ročně, kte-
ré pořádá občanské sdružení Wotrubia.